

som kan betyde, at der pludselig er et stort flertal for løsrivelse. Den økonomiske krise og kriseforhandlingerne i begyndelsen af 1990'erne, f.eks. i banksagen, er et udmærket eksempel på, at man kan få ekstra tilslutning til løsrivelse på grund af en politisk stemning, der pludselig opstår, og det var det, jeg prøvede at advare imod.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil først sige til hr. Óli Breckmann, at vi er også meget store tilhængere af, at der sker en afklaring, at der sker en afspænding, som hr. Óli Breckmann kalder det, at der sker en normalisering, så der igen kommer et mere tillidsfuldt forhold mellem Danmark og Færøerne. Det er også derfor, vi har givet til kende, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og som jo lægger op til videre forhandlinger, støtter vi hele vejen igennem med undtagelse af det sidste afsnit, hvor vi har et andet forslag. Vi ønsker en afklaring, som kan gøre, at 8-10 års svære forhold mellem Danmark og Færøerne bringes til en ordentlig afslutning.

Med hensyn til oliespørgsmålet er det jo dér, vi er uenige og ikke finder, det er et overstået kapitel. Vi mener, at ansvaret over for de danske skatteydere vejer for tungt til at sige, at det er et overstået kapitel.

Hr. Frank Dahlgaard ønsker, jeg skal være langt mere konkret med hensyn til, hvad det giver ekstra at have et rigsfællesskab frem for at have to selvstændige nationer. Jeg synes da, at alene den løbende debat, vi har om Færøerne og Grønland, hvor deres repræsentanter her i Folketinget giver deres bidrag til en utrolig righoldig debat om de to dele af rigsfællesskabets forhold, er meget gavnlig. Den ville vi jo ikke have, hvis vi ikke havde rigsfællesskabet. Der er et langt mere forpligtende samarbejde om de forskellige forhold, der er langt tættere relationer, end når det er to selvstændige nationer, der forhandler. De kan selvfølgelig også udmærket være frugtbare og givende, og vi vil også arbejde for, at det skal blive sådan, hvis færingerne vælger løsrivelsesvejen. Men jeg synes bare, det klart tilkendegiver, at der ligger mere i rigsfællesskabet end det, hr. Frank Dahlgaard gør det til.

Så til hr. Eidesgaard: Jeg er fuldt opmærksom på de sidste bemærkninger, hr. Eidesgaard kom med. Det er selvfølgelig et spørgsmål om, hvad man vil fremprovokere, men jeg vil bare sige, at vi vil ikke holde vores synspunkter tilbage her i

Folketinget. Når vi har nogle synspunkter om et emne, fremfører vi dem, uanset hvad de så måtte afstedkomme. Vi synes, det mest ærlige og reelle er at lægge sine holdninger klart frem, og det tror jeg også man vil have respekt for på Færøerne, når det kommer til stykket.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Peter Duetoft som ordfører.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til statsministeren for redegørelsen i dag og derefter sige, at ligegyldigt hvad der sker, er noget af det væsentligste vel, at det sker værdigt; at det sker på en måde, så vi efter en løsning har både venskab og samarbejde og gode fælles følelser, hvad enten det ender med en situation uden for rigsfællesskabet, eller det ender med en situation inden for rigsfællesskabet.

Jeg er enig i det, hr. Óli Breckmann har sagt om, at der naturligvis skal være afspænding og der skal være en speciel stemning. Det betyder, at Danmark og den danske regering naturligvis skal vise sig villig til at forhandle, og det har den danske regering jo også gjort. Men det betyder på den anden side også, at den færøske ledelse ikke bare kan komme trillende til København og derefter tro, at man kan diktere en løsning, eller at man over en weekend skal lave en hel traktat færdig. Det kræver, at begge sider forstår, at der skal være en dialog, og at dialogen ikke bare kan overstås i løbet af nogle få timer.

Jeg tillader mig at bruge et farligt ord, som kan misforstås voldsomt, men jeg vil gøre det alligevel, fordi jeg også synes, det er nødvendigt at skære tingene i et lidt historisk perspektiv. Jeg er helstatsmand. Jeg ved godt, det var noget helt andet i forrige århundrede, men jeg er tilhænger af, at rigsfællesskabet mellem Danmark, Grønland og Færøerne fastholdes, for jeg synes, Danmark har mistet nok gennem de sidste flere hundrede års historie.

At vi i 1953 fik Færøerne og Grønland med som ligestillede dele af rigsfællesskabet var et vigtigt skridt. Men vi holdt jo netop fast ved, at der var et fællesskab at stå sammen om, et historisk fællesskab, hvor man respekterer hinanden. Disse historiske bånd tror jeg stadig er vigtige, og dem vil vi i hvert fald gerne være med til at bevare.

Naturligvis kan man diskutere – og det bliver jo også diskuteret på Færøerne – om det overhovedet er økonomisk muligt for Færøerne. Det